

การจัดการเชิงกลยุทธ์ที่ยั่งยืนของภาพวาดของเกษตรกรตงเฟิง
ในมณฑลจี๋หลิน สาธารณรัฐประชาชนจีน
Sustainable Strategic Management of Dongfeng Farmers' Paintings in
JiLin Province, People's Republic of China

ตง เหวินฮวา

Dong Wenhua

พิชัย สดภิบาล

Pichai Sodphiban

เมธาสิทธิ์ อัดดก

Methasit Addok

มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

Bangkokthonburi University

Email: vivan898@hotmail.com

(Received: July 11, 2024/ Revisec: October 8, 2024/ Accepted: December 27, 2024)

บทคัดย่อ

การบทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ วิเคราะห์และกำหนดแนวคิดและกรอบการทำงานสำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืนของภาพวาดของเกษตรกรตงเฟิง ใช้ทฤษฎีสสมัยใหม่เพื่อสร้างแบบจำลองทางทฤษฎีและรูปแบบเชิงกลยุทธ์ที่ใช้กับการพัฒนาที่ยั่งยืนของภาพวาดของเกษตรกรตงเฟิง กำหนดนโยบายการดำเนินงาน และตัวชี้วัดการประเมินผล การวิจัยแบบผสมผสาน โดยใช้การทบทวนวรรณกรรม การสำรวจภาคสนาม ใช้เครื่องมือแบบสอบถามและการสัมภาษณ์เชิงลึก โดยมุ่งเน้นไปที่พื้นที่การผลิตภาพวาดของเกษตรกรตงเฟิง ในกระบวนการวิจัย ได้นำวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบคลัสเตอร์มาใช้ ผลการศึกษาระบุว่า : 1) ผลการศึกษาข้อแรก เรื่องประวัติศาสตร์และการพัฒนาของการสร้างผลงานภาพวาดเกษตรกร เมืองตงเฟิง เป็นพื้นที่แหล่งเกษตรกรรม มีระบบการเพาะปลูกที่ดี มีทิวทัศน์ที่สวยงาม มีอาคารเก่าสมัยราชวงศ์ชิง แสดงถึงการเกิดเมืองที่มีความเจริญตั้งแต่สมัยราชวงศ์ชิงเป็นต้นมา มีวัฒนธรรมที่โดดเด่นกว่าร้อยปีและที่ผ่านมาได้เกิดวัฒนธรรมผลงานวาดภาพของชาวนาขึ้น ซึ่งภาพเขียนมีแนวคิดจากประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิตในชุมชน ทำให้มีสไตล์ที่เป็นอัตลักษณ์ของท้องถิ่น ต่อมาได้รับการจัดเป็นมรดกทางวัฒนธรรมขึ้น 2) ผลการศึกษาข้อสองวิเคราะห์องค์ประกอบต่าง ๆ จากการวิเคราะห์ทาง PEST และ SWOT พบว่าเกษตรกรจะต้องนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับธรรมชาติในพื้นที่ของตน ประเพณีวัฒนธรรม ความเชื่อ วิถีชีวิต เพื่ออนุรักษ์อัตลักษณ์ของตนไว้ นอกจากนี้ นักวิชาการทางศิลปะจะต้องสืบทอดองค์ความรู้ภาพเขียนไว้ และรัฐจะต้องส่งเสริมนโยบายตลอดไปในมิติต่าง ๆ 3) ผลการศึกษาข้อสาม ได้รูปแบบการจัดการเชิงกลยุทธ์ที่ยั่งยืนของภาพวาดของ

เกษตรกรรม ซึ่งรัฐที่มีหน้าที่โดยตรง ปลูกถ่ายทางการศึกษา สอนความรู้และกระบวนการผลิตให้กับชาวนา และเยาวชนในพื้นที่ มีความเข้าใจอย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับประวัติศาสตร์พื้นที่ สอนความรู้ องค์ประกอบทางศิลปะ ทฤษฎีทางศิลปะ สุนทรียศาสตร์ รูปแบบกลยุทธ์นี้จะเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่องและยังเป็นการ ปกป้องวัฒนธรรมให้ยั่งยืนอีกด้วย

คำสำคัญ: การจัดการเชิงกลยุทธ์ที่ยั่งยืน; ภาพวาด; เกษตรกรรมเพิงมณฑลจี๋หลิน

Abstract

This study aims to Analyze and formulate the concept and framework for the sustainable development of Dongfeng farmer's paintings. Use modern theory to create a theoretical model and strategic model applicable to the sustainable development of Dongfeng farmer's paintings. Set operational policies and evaluation indicators. This study is a mixed methods research. Using a literature review field survey Use questionnaires and in-depth interviews. It focuses on the Dongfeng farmer's painting production area. in the research process A cluster sampling method was adopted. The results of the study indicate that: 1) The first study results on the history and development of the creation of farmer paintings. Dongfeng City is an agricultural area. There is a good cultivation system. There is beautiful scenery. There are old buildings from the Qing Dynasty. It represents the birth of a prosperous city from the Qing Dynasty onwards. It has had a distinctive culture for more than a hundred years, and in the past a culture of peasant painting has emerged. The paintings have ideas from cultural traditions. Way of life in the community Make it have a style that is unique to the local area. Later it was classified as a cultural heritage. 2) The results of the second study analyzed various elements from PEST and SWOT analysis. It was found that farmers must present stories about nature in their area. cultural traditions, beliefs, and way of life in order to preserve their identity. In addition, art scholars must inherit the knowledge of paintings. And the state must promote the policy forever in various dimensions. 3) Results of the third study A sustainable strategic management model of the Tong farmers' drawings was obtained. which the state has direct responsibility Educational transplant Teach knowledge and production processes to farmers and youth in the area. Have a deep understanding of the

history of the area, teaching knowledge and artistic elements. artistic theory aesthetics This strategy will continually increase efficiency and protect the culture.

Keywords: Sustainable Strategic Management; Paintings; Dongfeng Farmers in Jilin

1. บทนำ

การศึกษานี้มุ่งเน้นไปที่การวาดภาพเกษตรกรในเขตตงเฟิง มณฑลจี๋หลิน โดยสำรวจการพัฒนาที่ยั่งยืนในฐานะมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ ภาพวาดของเกษตรกร ถือกำเนิดขึ้นในช่วงทศวรรษ 1970 ไม่เพียงแต่เป็นสัญลักษณ์ของวัฒนธรรมในภูมิภาคเท่านั้น แต่ยังเป็นเครื่องมือสำคัญในการยกระดับเศรษฐกิจท้องถิ่นและอัตลักษณ์ทางสังคมอีกด้วย อย่างไรก็ตาม ด้วยการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างรวดเร็ว ภาพวาดของเกษตรกร เผชิญกับความท้าทายต่าง ๆ เช่น ความยากลำบากในการรับมรดก การแข่งขันในตลาดที่รุนแรง และการยอมรับคุณค่าทางวัฒนธรรมที่ไม่เพียงพอ การศึกษาเสนอมาตรการต่าง ๆ รวมถึงการเสริมสร้างความเข้มแข็งในการสืบทอดทางศิลปะ การขยายการส่งเสริมตลาด การเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชน การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และการเสริมสร้างการแลกเปลี่ยนระหว่างประเทศ โดยมีเป้าหมายเพื่อจัดหารูปแบบการจัดการที่ปฏิบัติได้จริงและเป็นไปได้ รวมถึงแนวทางเชิงกลยุทธ์สำหรับการคุ้มครองและพัฒนาเกษตรกรตงเฟิง ให้สร้างสรรค์ภาพวาดให้มีคุณค่ามากยิ่งขึ้น

การศึกษาใช้วิธีการผสมผสาน ซึ่งผสมผสานการทบทวนวรรณกรรม การสำรวจภาคสนาม และการสัมภาษณ์เชิงลึก รวมถึงวิธีการวิจัยอื่น ๆ เพื่อดำเนินการวิเคราะห์อย่างครอบคลุมเกี่ยวกับคุณลักษณะทางศิลปะ สถานะการสืบทอด สถานการณ์ตลาด และระดับการมีส่วนร่วมของชุมชนของเกษตรกรตงเฟิง ภาพวาดกรณีศึกษาต่าง ๆ ได้ระบุปัจจัยหลักที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาภาพวาดของเกษตรกร และบนพื้นฐานนี้ มีการเสนอชุดกลยุทธ์ที่ครอบคลุมเพื่อส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืน การวิจัยเน้นย้ำถึงความสำคัญของการมีส่วนร่วมของชุมชน โดยเสนอว่าการยกระดับการรับรู้และการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในภาพวาดของเกษตรกรสามารถส่งเสริมมรดกและการพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ การศึกษายังได้สำรวจบทบาทของภาพวาดของเกษตรกรตงเฟิง ในการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม โดยเสนอว่าการยกระดับการแลกเปลี่ยนระหว่างประเทศ ไม่เพียงแต่จะทำให้การมองเห็นภาพวาดของเกษตรกร ในระดับนานาชาติดีขึ้นเท่านั้น แต่ยังช่วยเพิ่มความเข้าใจภายนอกและความตระหนักรู้เกี่ยวกับชาวจีนร่วมสมัยอีกด้วยในนามศิลปะท้องถิ่น

โดยสรุป การศึกษานี้มีความสำคัญทั้งทางทฤษฎีและปฏิบัติสำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืนของภาพวาดของเกษตรกร ไม่เพียงแต่มีส่วนช่วยในการสืบทอดและการพัฒนาศิลปะการวาดภาพพื้นบ้านของจีนร่วมสมัยเท่านั้น แต่ยังให้แนวคิดและแนวทางใหม่ ๆ ในการปกป้องและการจัดการมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 ศึกษาประวัติศาสตร์ พื้นที่และพัฒนาการของการสร้างผลงานภาพวาดเกษตรกร เมืองต่งเฟิง ในมณฑลจี๋หลิน

2.2 ศึกษาวิเคราะห์องค์ประกอบต่าง ๆ เพื่อหากลยุทธ์สำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืน ของภาพวาดของเกษตรกรต่งเฟิง ในมณฑลจี๋หลิน

2.3 กำหนดนโยบายการดำเนินงานและสร้างกลยุทธ์ตัวชี้วัด แบบจำลอง เพื่อพัฒนาภาพวาดของเกษตรกรต่งเฟิงให้ยั่งยืน

3. วิธีดำเนินการวิจัย

1. รูปแบบการวิจัย การศึกษาเรื่อง การจัดการเชิงกลยุทธ์ที่ยั่งยืนของภาพวาดของเกษตรกรต่งเฟิง ในมณฑลจี๋หลิน สาธารณรัฐประชาชนจีนเรื่องนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการผสมผสานระหว่างวิธีการเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ ร่วมกับกระบวนการวิเคราะห์ลำดับชั้น (AHP) เพื่อวิเคราะห์ความเป็นไปได้และการบังคับใช้ของกรอบการจัดการเชิงกลยุทธ์ที่ยั่งยืนสำหรับการคุ้มครองชีวิตของภาพวาดเกษตรกร

ประการแรก ในระดับนวัตกรรมส่วนบุคคล ความคิดสร้างสรรค์และความสามารถเชิงนวัตกรรมของศิลปินแต่ละคนถือเป็นศูนย์กลางในการปกป้องพัฒนาภาพวาดของเกษตรกร ศิลปินไม่เพียงแต่ต้องรักษาทักษะดั้งเดิมไว้เท่านั้น แต่ยังต้องสำรวจการผสมผสานประเพณีเข้ากับสุนทรียภาพสมัยใหม่เพื่อดึงดูดผู้ชมรุ่นใหม่ กิจกรรมต่าง ๆ เช่น การฝึกอบรมสามารถกระตุ้นความคิดใหม่ ๆ และเพิ่มพูนทักษะ เพิ่มคุณค่าทางศิลปะ และควมมีชีวิตชีวาทางวัฒนธรรมของภาพวาดเกษตรกร

ประการที่สอง ในระดับนวัตกรรมขององค์กร หน่วยงานเชิงพาณิชย์และองค์กรต่าง ๆ ส่งเสริมนวัตกรรมอย่างต่อเนื่องของภาพวาดชาวนาผ่านการลงทุน การตลาด และโมเดลธุรกิจที่เป็นนวัตกรรม องค์กรต่าง ๆ สามารถร่วมมือกับศิลปินเพื่อเปลี่ยนงานศิลปะให้เป็นผลิตภัณฑ์ที่วางตลาดได้ และขยายตลาดผ่านนิทรรศการ นอกจากนี้การกระจายตัวของผลิตภัณฑ์ยังเป็นรูปแบบหนึ่งของนวัตกรรม โดยนำภาพวาดของชาวนามาผสมผสานกับผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ เช่น ของตกแต่งบ้าน เพื่อเพิ่มมูลค่าทางการค้า

ประการที่สาม ในระดับนวัตกรรมอุตสาหกรรม จุดเน้นอยู่ที่พลวัตในการพัฒนาโดยรวมของอุตสาหกรรมภาพวาดภาพเกษตรกร รวมถึงกิจกรรมของสมาคม สถาบันวัฒนธรรม และองค์กรพัฒนาเอกชน นวัตกรรมในอุตสาหกรรมสะท้อนให้เห็นเป็นหลักในกลยุทธ์โดยรวมในการส่งเสริมและรักษามรดกทางวัฒนธรรมของภาพวาดเกษตรกร ซึ่งรวมถึงการสร้างกระบวนการที่ได้มาตรฐาน อำนวยความสะดวกในการแบ่งปันความรู้และการแลกเปลี่ยนทางเทคโนโลยี ตลอดจนการสร้างแบรนด์โดยรวมและการพัฒนาวัสดุใหม่ ๆ

สุดท้ายนี้ ในระดับนวัตกรรมของรัฐบาล บทบาทของรัฐบาลมีความสำคัญอย่างยิ่ง รวมถึง การกำหนดนโยบายที่เอื้อต่อการอนุรักษ์และพัฒนาวัฒนธรรม การให้การสนับสนุนทางการเงิน และการ กำหนดกรอบกฎหมาย รัฐบาลยังสามารถส่งเสริมนวัตกรรมและการพัฒนาสภาพแวดล้อมของชาวนาผ่านเทคโนโลยี ดิจิทัล และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เช่น การสร้างแพลตฟอร์มออนไลน์และห้องนิทรรศการ

2. การเลือกกลุ่มประชากรกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยดำเนินการคัดเลือกแบบเจาะจงผู้เกี่ยวข้องกับการมี ส่วนร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลัก เช่น ศิลปิน ผู้กำหนดนโยบายด้านวัฒนธรรม และผู้นำชุมชน เพื่อรับข้อมูล เชิงลึกที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้น การสัมภาษณ์ดำเนินการในรูปแบบกึ่งโครงสร้าง ช่วยให้ผู้ตอบสามารถแสดงความคิดเห็น ได้อย่างอิสระ ขณะเดียวกันก็อำนวยความสะดวกในการอธิบายเชิงลึกเกี่ยวกับคำถามการวิจัย ผู้ตอบ แบบสอบถามมีรายละเอียดตามตารางดังนี้

ตารางที่ 1 : กลุ่มผู้ตอบแบบสำรวจ

อัตลักษณ์ทางอาชีพของ ผู้ตอบแบบสำรวจ	ตัวตนหลักของผู้ตอบแบบสำรวจ	ปริมาณ
ตัวตนหลักของผู้ตอบ แบบสอบถาม	หมายเลข (สำเนา)	20
บุคลากรจากหน่วยงาน ราชการ	ผู้นำ เจ้าหน้าที่ ระดับต่าง ๆ	260
ผู้ปฏิบัติงานวาดภาพ เกษตรกรตงเพิง	ศิลปินวาดภาพเกษตรกร ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคนิค ผู้ประกอบการ ผู้จัดการ นักออกแบบ ช่างเทคนิค เจ้าหน้าที่ฝ่ายผลิต เจ้าหน้าที่ การตลาด ผู้จัดการจำหน่าย ฯลฯ	30
ผู้ปฏิบัติงานด้านวัฒนธรรม และศิลปะจากที่บ้านและ ต่างประเทศ	นักวิจัยศิลปะการวาดภาพเกษตรกร คณะวิจัยการวาด ภาพเกษตรกรในมหาวิทยาลัย ศิลปินวาดภาพวาด เกษตรกร ผู้ปฏิบัติงานออกแบบผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรม และศิลปะอื่น ๆ	60
นักศึกษาสาขาวิชาเอกที่ เกี่ยวข้องในวิทยาลัยจิตร ศิลป์ชั้นสูง	อาจารย์และนักเรียนจากศูนย์วิจัยจิตรกรรมเกษตรกรตง เพิง ที่มหาวิทยาลัยจีหลิน นอร์มอล และโรงเรียนจิตร ศิลป์ที่มหาวิทยาลัยตงหัว	30
	รวม	400

ตารางที่ 2 : ผู้ตอบแบบสอบถามที่ได้รับการคัดเลือก

องค์กร	ตำแหน่ง/บทบาท	จำนวนคน
--------	---------------	---------

กรมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวเทศมณฑลตงเฟิง	เจ้าหน้าที่อาวุโส	1
สมาคมศิลปินมณฑลจี๋หลิน	รองประธานกรรมการ	1
พิพิธภัณฑ์จิตรกรรมตงเฟิง	ผู้อำนวยการ	1
โรงเรียนฝึกอบรมจิตรกรรมเกษตรตงเฟิง	อาจารย์ใหญ่	1
บริษัทที่เกี่ยวข้องกับจิตรกรรมเกษตรตงเฟิง	คนที่มีความรับผิดชอบ	1
สมาคมวิจัยการประดิษฐ์ตัวอักษรและจิตรกรรมเกษตรกร	รองประธาน	1
ผู้สืบทอดตัวแทนจังหวัดภาพวาดเกษตรตงเฟิง ซึ่งเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของจังหวัด	ผู้แทนผู้สืบทอด	3
ผู้สืบทอดตัวแทนระดับเมืองของภาพวาดเกษตรตงเฟิง ซึ่งเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ระดับเมือง	ผู้แทนผู้สืบทอด	1
จิตรกรชานาตงเฟิง	จิตรกร	20
ศูนย์วิจัยจิตรกรรมเกษตรตงเฟิง ที่มหาวิทยาลัยจี๋หลิน นอร์มอลและวิทยาลัยจิตรศิลป์ของวิทยาลัยครูตงหัว นอร์มอล	ครูและนักเรียน	10
บุคลากรที่ไม่ใช่อุตสาหกรรม	ผู้มาเยือน	10

3. ขอบเขตการเลือกพื้นที่ ผู้วิจัยเลือกพื้นที่แบบเจาะจง โดยเลือกพื้นที่เมืองตงเฟิงมณฑลจี๋หลิน ที่มีเกษตรกรชานา ทำงานด้านศิลปะวาดภาพและที่เมืองตงเฟิงนี้มีการจัดแสดงภาพวาดของชานาด้วย พื้นที่เมืองตงเฟิงมีลักษณะภูมิประเทศที่ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม และมีพิพิธภัณฑ์จิตรกรรม

พื้นบ้านตงเฟิง, ศูนย์วิจัยจิตรกรรมพื้นบ้านตงเฟิง ที่มหาวิทยาลัยครูลิน, โรงเรียนวิจิตรศิลป์ที่มหาวิทยาลัยครูตงหัว และโรงเรียนฝึกอบรมจิตรกรรมพื้นบ้านหลิวตัน ในเทศมณฑลตงเฟิง

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยเลือกเครื่องมือ 2 ประเภทคือแบบสอบถาม (Questionnaire) และแบบสัมภาษณ์ (Interview Form) โดยทั้งสองแบบใช้เป็นเครื่องมือและนำเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบทดลองใช้ก่อนใช้เครื่องมือจริงจากผู้เชี่ยวชาญ และใช้ทฤษฎีการวิเคราะห์ PEST และ SWOT ที่ครอบคลุม ได้ทำการวิเคราะห์หลายมุมของสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกเพื่อการจัดการที่ยั่งยืนในการคุ้มครองความเป็นอยู่ของภาพวาดชานาในพื้นที่ การวิเคราะห์ PEST สำรวจปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมมหภาคจากแง่มุมทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีเพื่อแก้ไขปัญหาและกลยุทธ์การพัฒนาในอนาคต การวิเคราะห์

SWOT ประเมินสภาพแวดล้อมการแข่งขันทั้งภายในและภายนอก โดยระบุจุดแข็งและจุดอ่อนภายในต่าง ๆ ตลอดจนเงื่อนไขของคู่แข่งภายนอก รวมถึงการศึกษาระดับนานาชาติเกี่ยวกับการพัฒนาสภาพแวดล้อมในประเทศต่าง ๆ เช่น รัสเซีย ตลอดจนการพัฒนาสภาพแวดล้อมในภูมิภาคต่าง ๆ ภายในประเทศ การศึกษาที่บูรณาการการวิเคราะห์ SWOT ได้วิเคราะห์ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมการจัดการเชิงกลยุทธ์ที่ยั่งยืนสำหรับการปกป้องความเป็นอยู่ของสภาพแวดล้อมของเกษตรกรรมเชิงเมือง เศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี เพื่อเสนอเป้าหมายการพัฒนาในทศวรรษหน้า

5. ขั้นตอนการดำเนินการรวบรวมข้อมูล

5.1 เริ่มจากการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ประวัติศาสตร์ของหมู่บ้านตงเฟิง ภูมิศาสตร์ของหมู่บ้าน อาชีพของประชาชน พัฒนาการของการสร้างสภาพแวดล้อมตั้งแต่แรกจนถึงปัจจุบัน นอกจากนี้ศึกษาเอกสาร ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.2 การลงพื้นที่เน้นการสอบถามและการสัมภาษณ์ ที่เจาะจงระบุกลุ่มประชากรไว้ในตาราง กลุ่มประชากรข้างต้น

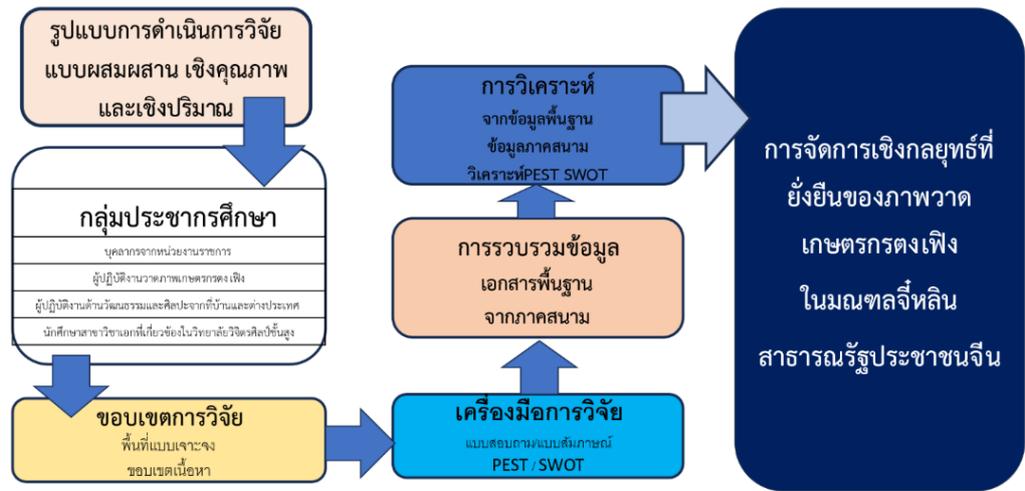
6. การวิเคราะห์ข้อมูล

6.1 นำข้อมูลพื้นฐานที่ได้จากการศึกษาเบื้องต้นมาทำการวิเคราะห์ถึง องค์ประกอบต่าง ๆ ในการจัดการเชิงกลยุทธ์ที่ยั่งยืน ของสภาพแวดล้อมเกษตรกรรมเชิงเมือง มณฑลจี๋หลิน มาวิเคราะห์ร่วมกัน กับข้อมูลที่สอบถามสัมภาษณ์จากกลุ่มประชากรที่เจาะจงไว้ และวิเคราะห์จากทฤษฎี PEST และ SWOT

6.2 ข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์จากส่วนต่าง ๆ มาสังเคราะห์เสนอรูปแบบการจัดการกลยุทธ์ของสภาพแวดล้อมเกษตรกรรมเชิงเมืองให้ยั่งยืน โดยพรรณนาบรรยาย และนำเสนอภาพแนวทาง เสนอให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจ แก้ไข จากนั้นนำเสนอผลการวิจัยในลำดับต่อไป

แผนภูมิแสดงขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

แผนภูมิที่ 1 : แสดงขั้นตอนวิธีดำเนินการวิจัย

ที่มา : researcher

4. ผลการวิจัย

4.1 ผลการศึกษาข้อแรกเรื่องประวัติศาสตร์และพัฒนาการของการสร้างผลงานภาพวาดเกษตรกรรมเมืองต่งเฟิงในมณฑลจี๋หลิน พบว่าเขตต่งเฟิง มณฑลจี๋หลินเป็นแหล่งเกษตรกรรมเป็นที่เพาะปลูกที่สำคัญ มีการคมนาคมที่สะดวกสบาย มีระบบการเพาะปลูกที่ดี มีทิวทัศน์ที่สวยงามภูเขาสลับซับซ้อน มีสถานที่เชิงเกษตรกรรม มีสกีรีสอร์ท มีอาคารเก่าสมัยราชวงศ์ชิง แสดงถึงการเกิดเมืองที่มีความเจริญตั้งแต่สมัยราชวงศ์ชิง เป็นต้นมา จี๋หลินมีวัฒนธรรมที่โดดเด่นที่สำคัญคือ การเต้นรำกลองเดี่ยว เพลงรูปธง ระยะเวลาที่ร่ำรวยปีที่ผ่านมาได้เกิดวัฒนธรรมที่ชาวนาในต่งเฟิง ทำเกษตรกรรมแล้วยังวาดภาพ มีพัฒนาการมากขึ้นโดยลำดับ มีวิสัยทัศน์ที่เขียนภาพในแหล่งธรรมชาติ ภาพเขียนมีแนวคิดจากประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิตในชุมชน ทำให้มีสไตล์ที่เป็นอัตลักษณ์ของท้องถิ่น ต่อมาได้มีการพัฒนาการแข่งขัน มีการแสดงผลงาน รัฐบาลมีการส่งเสริมผู้วาดภาพตัวอย่างในปี.ศ. 1983 มีงานแข่งขันระดับชาติครั้งแรก ปี.ศ. 2008 ภาพวาดชาวนาจัดเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของจังหวัด ปี.ศ. 2010 จัดเป็นจิตรกรชาวนา 1/10 แห่งของประเทศ ปัจจุบันมีกลุ่มชาวนาร่วม 52,000 คน นักเรียน 40,000 คน และมีการนำผลงานไปแสดงนิทรรศการในต่างประเทศเป็นจำนวนมาก

2. ศึกษาวิเคราะห์องค์ประกอบต่าง ๆ เพื่อหากกลยุทธ์สำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืน ของภาพวาดของเกษตรกรตงเฟิง ในมณฑลจี๋หลิน พบว่าจากการวิเคราะห์ข้อมูล ที่จะสร้างกลยุทธ์ที่สำคัญได้แก่

2.1 เกษตรกรจะต้องนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับธรรมชาติในพื้นที่ของตน ประเพณีวัฒนธรรม ความเชื่อ วิถีชีวิต เพื่ออนุรักษ์อัตลักษณ์ของตนไว้ให้เป็นแนวคิดสร้างผลงาน

2.2 นักวิชาการทางศิลปะสืบทอดองค์ความรู้ภาพเขียน เรียนรู้ประวัติศาสตร์ศิลปะภาพเกษตรกร และมีการถ่ายทอดองค์ความรู้ทางศิลปะให้กับเกษตรกรที่วาดภาพ

2.3 รัฐบาลจะต้องส่งเสริมมีนโยบายตลอดไปในมิติด้านต่าง ๆ เช่นส่งเสริมการแข่งขันตามช่วงอายุส่งเสริมจัดพิพิธภัณฑ์เพิ่มเติม ส่งเสริมให้เยาวชนได้เรียนรู้ ตระหนักในอาชีพเกษตรกรรมที่จะทำให้เกิดภาพวาดตามมา ส่งเสริมการท่องเที่ยวธรรมชาติแหล่งพื้นที่ต่าง ๆ ที่เกิดภาพ

3. ได้รูปแบบการจัดการเชิงกลยุทธ์ที่ยั่งยืนของภาพวาดของเกษตรกรตงเฟิง ในมณฑลจี๋หลิน สาธารณรัฐประชาชนจีน ผลจากการวิเคราะห์ด้านประวัติศาสตร์ พื้นที่เกษตรกร พัฒนาการของภาพวาดเกษตรกร องค์ประกอบด้านนโยบายของรัฐที่มีหน้าที่โดยตรง ปลูกถ่ายทางการศึกษา สอนความรู้และกระบวนการผลิตให้กับชาวนาและเยาวชนในพื้นที่ มีความเข้าใจอย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับประวัติศาสตร์พื้นที่ สอนความรู้และกระบวนการผลิตให้กับเยาวชนในพื้นที่ มีความเข้าใจอย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ องค์ประกอบความรู้ทางศิลปะ ทฤษฎีทางศิลปะสุนทรียศาสตร์ จากการวิเคราะห์ทาง PEST และ SWOT กำหนดรูปแบบการจัดการภาพวาดให้ยั่งยืนของการปรับเปลี่ยนแบบไดนามิก และการเพิ่มประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่องและเพื่อให้เกิดการแข่งขันและยังเป็นการปกป้องวัฒนธรรมอีกด้วย

5. อภิปรายผล

1. เรื่องประวัติศาสตร์ พื้นที่และพัฒนาการของการสร้างผลงานภาพวาดเกษตรกร เมืองตงเฟิงในมณฑลจี๋หลิน ผู้วิจัยได้ศึกษาจากเอกสารพื้นฐาน จากหนังสือ ข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต โดยเมืองนี้จะเป็นพื้นที่ศูนย์กลางของมรดกทางวัฒนธรรมภาพวาด ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของการคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ควรคำนึงถึงชุมชนเป็นศูนย์กลาง โดยเน้นย้ำถึงบทบาทผู้นำของชุมชนในกระบวนการคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรม

2. ศึกษาวิเคราะห์องค์ประกอบต่าง ๆ เพื่อหากกลยุทธ์สำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืน ของภาพวาดของ เกษตรกรตงเฟิง ในมณฑลจี๋หลิน องค์ประกอบต่าง ๆ ในวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องนำมาวิเคราะห์ เพื่อหากกลยุทธ์ โดยใช้ข้อมูลจากเอกสาร หนังสือ ตำรา ในอินเทอร์เน็ต เป็นข้อมูลเรื่องที่สุดคล้องกับการทำวิจัยประเด็นเรื่องความยั่งยืนสอดคล้องกับการศึกษาของ (Cui Haiwei, 2013) ภาพวาดเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่จะต้องคุ้มครองเพื่อสนับสนุนการพัฒนาที่ยั่งยืนของสังคมมนุษย์โดยละเอียด ซึ่งสะท้อนถึงแนวทางปฏิบัติในการ

คุ้มครองคุณภาพสูงสุดคล้องกับการศึกษาของ (Song Junhwa, 2023) เกษตรกรจะต้องนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับ ธรรมชาติในพื้นที่ของตน ประเพณีวัฒนธรรม ความเชื่อ วิถีชีวิต เพื่ออนุรักษ์อัตลักษณ์ของตนไว้ให้เป็นแนวคิดสร้างผลงาน รัฐบาลจะต้องส่งเสริมมีนโยบายตลอดไปในมิติด้านต่าง ๆ เช่นส่งเสริมการแข่งขันตามช่วงอายุ ส่งเสริมจัดพิพิธภัณฑ์เพิ่มเติม ส่งเสริมให้เยาวชนได้เรียนรู้ ตระหนักในอาชีพเกษตรกรรมที่จะทำให้เกิดภาพวาดตามมา ส่งเสริมการท่องเที่ยวธรรมชาติแหล่งพื้นที่ต่าง ๆ ที่เกิดภาพ ซึ่งสอดคล้องกับการส่งเสริมความยั่งยืนทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม การดำเนินการตามกลยุทธ์การพัฒนาที่ยั่งยืนให้ประสบความสำเร็จจำเป็นต้องบูรณาการการคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ในระดับชาติ โดยไม่เพียงแต่คำนึงถึงมิติทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมเท่านั้น แต่ยังรวมถึงสันติภาพและความมั่นคงด้วย (Zhang Ling, 2021)

3. ได้รูปแบบการจัดการเชิงกลยุทธ์ที่ยั่งยืนของภาพวาดของเกษตรกรตงเฟิง ในมณฑลจีหลิน สาธารณรัฐประชาชนจีน ผลจากการวิเคราะห์ด้านประวัติศาสตร์ พื้นที่เกษตรกร พัฒนาการของภาพวาดเกษตรกร องค์ประกอบด้านนโยบายของรัฐที่มีหน้าที่โดยตรง ปลูกถ่ายทางการศึกษา สอนความรู้และกระบวนการผลิตให้กับชาวนาและเยาวชนในพื้นที่ มีความเข้าใจอย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับประวัติศาสตร์พื้นที่ องค์ประกอบความรู้ทางศิลปะ ทฤษฎีทางศิลปะสุนทรียศาสตร์ ในการจัดการกลยุทธ์ สอดคล้องกับการศึกษาของนักวิชาการการจัดการเชิงกลยุทธ์เป็นกระบวนการของการปรับเปลี่ยนแบบไดนามิกและการเพิ่มประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่อง (Chen Chunhua and Zhu Li, 2017) และยังคงสอดคล้องในประเด็นกำหนดกลยุทธ์จะเป็นการแข่งขันที่มีประสิทธิภาพ (Michael E. Porter, 2014) การสร้างกลยุทธ์ขึ้นมาจัดการมรดกทางวัฒนธรรมให้ยั่งยืน เป็นแนวคิดการปกป้องวัฒนธรรมสอดคล้องกับการวิจัยของนักวิชาการที่ปฏิบัติในระดับนานาชาติและในประเทศ (Laurajane Smith, (2020)

6. องค์ความรู้ที่ได้รับ

องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ เราจะได้รูปแบบจำลองกลยุทธ์ที่จะอนุรักษ์คุ้มครองและพัฒนาภาพวาดของเกษตรกรตงเฟิง เป็นรูปแบบการจัดการที่เกิดขึ้นในพื้นที่เฉพาะเป็นหลัก การได้รูปแบบใหม่จะเป็นกลยุทธ์ในการคุ้มครองรักษาการคงมรดกวัฒนธรรมเดิมเอาไว้แนวประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล อันวิเคราะห์ได้จากแรงกดดันทางเศรษฐกิจที่ศิลปินต้องเผชิญ การสนับสนุนนโยบายและการแลกเปลี่ยนระหว่างประเทศ นโยบายสำหรับการคุ้มครองภาพวาดของ บทบาทและผลกระทบของภาพวาดของเกษตรกร ในการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างประเทศ ประสิทธิภาพการดำเนินงานของการพัฒนาที่ยั่งยืน ประเมินความสำเร็จ และประสิทธิผลของการจัดการที่ยั่งยืนโดยพิจารณาจากการพัฒนาที่สมดุลในระยะยาวในด้านศิลปะ สังคม

และเศรษฐกิจ

7. ข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีประเด็นข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. นโยบายการสนับสนุนการจัดการของหน่วยงานราชการจะเกี่ยวข้องและสำคัญเป็นอย่างมากที่จะต้องนำมาประกอบในการศึกษาเพื่อจะได้ทราบแนวโน้มในอนาคตต่อการจัดการ
2. รัฐควรสนับสนุนเข้าช่วยเหลือสนับสนุนงบประมาณให้ศิลปินผู้สร้างผลงาน องค์กรที่รวมกลุ่ม ชุมชน ให้รักษามรดกภูมิปัญญาความรู้ต่อไปอย่างยั่งยืน
3. ในด้านของการปฏิบัติสร้างผลงาน หน่วยงานที่มีความรู้ มหาวิทยาลัยที่มีการเรียนการสอนทาง ไอที ควรให้การสนับสนุนช่วยเหลือ เทคโนโลยีแนวใหม่ สร้างผลงานที่ทันสมัยและมีการแลกเปลี่ยนกัน
4. ด้านการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่และเรื่องวัฒนธรรม เช่น เรื่องเทคนิคการอนุรักษ์สภาพแวดล้อม จะทำให้การป้องกัน การรักษา มีความยั่งยืนและถูกต้องตามหลักวิทยาศาสตร์ เรื่องการท่องเที่ยวในพื้นที่วิจัยจะสัมพันธ์กับมรดกวัฒนธรรมในพื้นที่ เน้นเส้นทางการเข้าชมสภาพแวดล้อม จะทำให้ชุมชนเห็นคุณค่า ตระหนักวางแผน มีเศรษฐกิจที่ดีขึ้น

8. เอกสารอ้างอิง

- Chen Chunhua, Zhu Li, (2017). Strategic Thinking and Organizational Capability in the Digital Age. *Chinese and Foreign Management*. (12), 88-90.
- Cui Haiwei, (2013). *Formation and Preliminary Implementation Study of China's Sustainable Development Strategy (1992-2002) [D]*. Central Party School of the Communist Party of China, Retrieved April 20, 2023, from [Http://www.chinamhl.com/96/152.html](http://www.chinamhl.com/96/152.html)
- Laurajane Smith, authored by, translated by Su Xiaoyan and Zhang Chaozhi. (2020). *Heritage as a and Cultural Process*. In Laurajane Smith (Ed.). translated by Su Xiaoyan and Zhang Chaozhi, Uses of Heritage Science Press.
- Michael E. Porter, authored by, translated by Chen Lifang (2014). *Strategic Decision-Making, in Michael E. Porter, authored by, translated by Chen Lifang Strategy*. CITIC Press.
- Song Junhwa, (2023). The Concept of Sustainable Development and Systematic Protection of Intangible Cultural Heritage" [J]. *Cultural Heritage*. (03), 1-8.
- Zhang Ling, (2021). Intangible Cultural Heritage and Sustainable Development" [J]. *Forum on Folk Culture*. (01), 13-19.